

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.125/2023/6.
A felperes:	felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe.) (eljáró képviselő: felperes képviseletében eljáró jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	alperes képviseletében eljáró jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 7. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Győri Törvényszék 6.K.701.207/2022/6. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a megbízási díj összegszerűsége tekintetében hatályon kívül helyezi, és e körben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint másodfokú részperkötséget. A felek másodfokú eljárásban felmerült további költségének összegét a felperes esetében 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forintban, az alperes esetében 13.400 (tizenháromezer-négyszáz) forintban állapítja meg.

A 42.900 (negyvenkettőezer-kilencszáz) forint fellebbezési részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. július 1. és 2022. július 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a vármegyei Rendőr-főkapitányság városi Rendőrkapitányság hivatásos állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, a működési körzete városnak a utcák által határolt, keletre eső területe, valamint település¹, település² és település³ terjedt ki. A perbeli időszakban rendszeresen a működési körzetén kívül, azaz az illetékességi területén kívül látott el, járőri, járőrszolgálati és egyéb a beosztásához nem tartozó feladatokat: átkísérést, kísézői feladatokat, rendezvény biztosításokat, csapatszolgálati feladatokat. Mindezen feladatok ellátásáért megbízási díjat nem kapott. A felperes szolgálati panaszában az illetményalap 75 %-nak megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte, azonban az megalapozatlanság miatt elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében a 209. július 1-től 2022. július 31-ig számítottan 1.072.556 forint megbízási díj és annak 2021. március 6. napjától számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 22. pontjára és a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasításra alapította. Hangsúlyozta, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan – tételes kimutatással igazoltan – rendszeresen látott el a működési körzetén kívüli járőri, járőrszolgálati, átkísérési, kísézői, rendezvénybiztosítási és csapatszolgálati feladatokat. Kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 22. pontja legfeljebb egy hónapos időtartamra, és nem külön-külön szolgálati naponként számított időtartamra ad lehetőséget a körzeti megbízott működési körzetéből való elvonására, az alperes pedig nem bizonyította, hogy a rendőr-főkapitányság rendészeti rendőr-főkapitányhelyettese rá nézve írásos engedélyt adott. A megbízási díjat az illetményalap 75 %-ban igényelte a többletfeladat nagyságára és időigényére figyelemmel.

[3] Az alperes védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan – a keresetnek való helyt adás esetén – a havi megbízási díjnak az illetményalap 50 %-ban történő megállapítását kérte. A felperes feladatellátásait nem, kizárólag a követelés jogalapját és összecszerűségét vitatta. Álláspontja szerint a felperes a KMB szabályzat 21. pont b) - c)

alpontjai, 22., 26. pontjai alapján a működési körzetéből elvonható volt, amelyre álláspontja szerint lehetőséget adott a közlekedési balesetek és a közlekedési bűncselekmények, valamint a közlekedés körében elkövetett más bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás 16. pontja is. A felperes megbízási díj-igényét amiatt tartotta alaptalannak, mert a munkakörébe nem tartozónak vélt feladatokat nem többletfeladatként, hanem a munkakörébe tartozó feladatok helyett hajtotta végre. A Kúria követendő döntéseire hivatkozva a megbízási díj összegét az illetményalap 50 %-ban látta megállapíthatónak, érvelése szerint ugyanis a felperes többletfeladatot nem látott el, csupán eredeti szolgálati feladatai helyett végzett más szolgálati tevékenységet, melyek nagyban összefüggtek a munkaköri kötelezettségével.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.072.556 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1), (5) bekezdéseiben, 163. § (5) bekezdésében, a KMB Szabályzat 21., 22. pontjaiban foglaltakra alapította. Megállapította, hogy a körzeti megbízotti és a járőri, illetve az egyéb munkakör-beosztás egymástól elkülönül, illetve az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be (Kf.II.39.247/2020/4.). A KMB Szabályzat 22. pontja legfeljebb egy hónapra, a rendőrfőkapitányság rendészeti rendőrfőkapitány-helyettesének eseti, írásos engedélye alapján teszi lehetővé a körzeti megbízottnak a működési körzetén kívüli feladatellátásra történő elvonását, azonban ez sem jelenthet díjazás nélküli többlet- feladatellátást, illetve a perbeli eset ezen munkáltatói intézkedésnek nem feleltethető meg. A felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli feladatokat, ennek kapcsán tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy az egy hónapos időtartam meghatározásánál az egyes többletfeladattal érintett szolgálati napok összeszámolásával kell eljárni. A körzeti megbízott csak a KMB Szabályzat 21. pontja alapján meghatározott kivételes esetekben, csak és kizárólag eseti jelleggel vonható el a működési körzetéből, mely feltételek a felperes esetében nem teljesültek, ezért a többletfeladatok ellátásért a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján megbízási díjra jogosult. A megbízási díj összege kapcsán megállapította, hogy a feladatellátás mértékére és az illetményalap 50-200 %-ában megállapítható megbízási díjra figyelemmel a törvényi minimumhoz közeli 75 %-os mértékű megbízási díj nem tekinthető eltúlzottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdése szerinti díjazásra jogosult. Az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 71. § (5) bekezdését is, ítélete ellentétes a Kúria Mfv.II.10.516/2017. számú döntésével, mert nem tartalmazza a megbízási díj 75 %-os mértékben történő megállapításainak indokait, figyelmen

kívül hagyja a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 10. § (2) bekezdésében, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdésében foglalt szempontokat. Nem értékelte, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztásánál alacsonyabb besorolási és fizetési fokozatba tartozó feladatokat az alapfeladata ellátása helyett, munkaidejének kevesebb mint felében látta el. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes KMB Szabályzat 21. pontjának c) alpontja alapján a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt, figyelemmel arra, hogy a perrel érintett időszakban a veszélyhelyzet léte alatt különleges jogrend volt érvényben. Vitatta az elsőfokú bíróság KMB Szabályzat 22. pontjában rögzített egy hónapos időtartammal kapcsolatos értelmezését is, álláspontja szerint az egy hónapos időtartam naptári évenként értendő, az egy hónap 21 hivatali munkanappal lefedett időszakot foglal magába „így a nem egybefüggően engedélyezett elvonások” összegezhetők, mert azt sem a KMB Szabályzat, sem az Országos Rendőr-főkapitányság gyakorlata nem zárja ki.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A fellebbezés ellentmondásos és hiányos, mert annak ellenére, hogy az alperes csak a megbízási díj 75 %-os mértékét vitatta, nem a megbízási díj csökkentését, hanem a kereset elutasítását kérte, mely utóbbira vonatkozóan jogszabálysértést a különleges jogrend és rendészeti főkapitány-helyettes eseti írásos engedélye kivételével nem jelölt meg. Nem vitatta, hogy a járőri beosztás a körzeti megbízottinál alacsonyabb beosztás, melyet a megbízási díj összegének megállapítása során figyelembe kell venni, ugyanakkor álláspontja szerint a magasabb összegű (75 %-os) megbízási díjat indokolja az, hogy az általa ellátott különböző típusú feladatok komoly többletterhet jelentettek; több különböző típusú feladatot látott el, amelyek szélesebb szaktudást igényelnek; átlagosan a szolgálatteljesítési idejének a felét érintették; az átkísérés a KMB szabályzat 25. a) pontja alapján kifejezetten tiltott is volt a körzeti megbízott számára; a jogszabályi minimumban meghatározott havi bruttó 19.325 forint megbízási díj a jelenlegi ár és értékviszonyok alapján egyáltalán nem alkalmas a többletfeladat kompenzálására. Az alperes nem jelölte meg, hogy a különleges jogrenddel összefüggően milyen feladatot látott el, ha volt is ilyen feladata, akkor annak időtartalmára tekintettel az nem lehetett eseti jellegű. Hangsúlyozta, hogy a különleges jogrend sem ad általános felhatalmazást az alperesnek arra, hogy ennek időszakában a körzeti megbízottat bármilyen feladatra elvonja, miként a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletének [33] bekezdésében is rögzítette, a körzeti megbízott a különleges jogrend időszaka is jogosult a megbízási díjra. Hangsúlyozta, hogy a KMB Szabályzat 22. pontja egyértelműen legfeljebb 1 hónapos időtartamra, és nem külön-külön szolgálati naponként számított időtartamra ad lehetőséget a körzeti megbízott működési körzetéből történő elvonásra, egyebekben pedig az alperes azt sem bizonyította, hogy esetében erre nézve a rendőr-főkapitányság rendészeti rendőr-főkapitányhelyettes évenkénti írásos engedélyt adott volna.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, határozatát tárgyaláson kívül hozta meg.

[9] Az alperes alapvetően a 75 %-os mérték alapulvételével megállapított megbízási díj összegszerűségét vitatta, azonban a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölése nélkül azzal is érvelt, hogy az elsőfokú bíróság téves jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Hszt. 71.§ (1) bekezdése szerint díjazásra jogosult lenne. A másodfokú bíróság az alperes ez irányú, jogalapot érintő érvelésével kapcsolatban az alábbiakat rögzíti.

[10] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri és más beosztásba tartozó feladatokra. Az elsőfokú bíróság ítéletében [16] külön nem tért ki a különleges jogrend időszakára, de az alperes fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A kúriai joggyakorlat (Kf.VII.45.005/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-899, Kf.VII.45.007/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-898) foglalkozott már a perbeli esetben is felmerült különleges jogrendi időszak kérdésével, amelyben elfoglalt jogi állásponttól a másodfokú bíróság sem kíván eltérni, eszerint a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenységére is jár megbízási díj. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások az érintett rendőr eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot.

[11] A KMB Szabályzat, mint ahogyan ezt a Kúria több korábbi határozatában (Kf.VII.39.052/2021/4.; Kf.VII.39.890/2021/4.; Kf.VII.40.247/2021/4.) kifejtette, közjogi szervezetszabályozó eszköz, ami a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 1. § (1) bekezdése és a 23. § (4) bekezdése alapján nem jogszabály, ezért a fellebbezésben kizárólag a KMB Szabályzat 22. pontjával összefüggésbe hozott jogsértésére való alperesi hivatkozás önmagában a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján a fellebbezésre nem ad alapot, e körben az Országos Rendőr-főkapitányság gyakorlata jogi normatartalom és kötőerő hiányában szintén nem értékelhető.

[12] Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az ellátott többletfeladatok alapján azzal, hogy a felperes megbízási díjra a Hszt.71.§ (1) bekezdés c) pont alapján jogosult.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés tartalmi érvei alapján a továbbiakban a Hszt. 71. § (5) bekezdésének a megsértését vizsgálta. Az alperes a fellebbezésében a megbízási díj összegszerűsége kapcsán az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét is támadta, azzal, hogy az ítélet e körben nem tartalmazott indokolást.

[14] Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.39.246/2020/4. – BHGY K-KJ-2020-469.). Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[15] A megbízási díj az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthetően jár, melynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdése az illetményalap 50-200 %-ig terjedő mértékben állapítja meg. A mérlegelés szempontjait a BMr2. 35. § (6) bekezdése többek között a munka bonyolultságában, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényében, annak gyakoriságában, a szükséges többlettudás függvényében határozza meg. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után.

[16] Az alperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a BMr2. 35. §-ban rögzített, az összecszerűség mérlegelésére vonatkozó szempontokat nem vizsgálta, az ítéletéből nem ismerhető meg, hogy a megbízási díj összegének megállapításakor milyen tényeket és körülményeket vett figyelembe, milyen indokok alapján döntött. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárásjogi hibát vétett azzal, hogy a megbízási díj jogalapjának megállapítását követően, ítéletének [21] bekezdésében a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt mérték megjelölésén túl nem tért ki a megbízási díj összege kapcsán értékelendő szempontokra, azokat a döntésében nem szerepeltette; ítélete a megbízási díj összege körében releváns indokolást nem tartalmaz. A Kúria Kf.III.39.019/2021/5. számú végzésében (BHGY K-KJ-2021-769) rámutatott arra, hogy a megbízási díj összegének meghatározásához a mérlegelés szempontjait a BMr2. 35. § (6) bekezdése többek között a munka bonyolultságában, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigényében, annak gyakoriságában, a szükséges többlettudás függvényében határozza meg. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után. Ellenben az alperes ellenkérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelése során ezeknek a szempontoknak a figyelembevételével határozta meg jogszerűen a megbízási díj összegét, mert az elsőfokú ítélet a mérlegelésnél figyelembe vett szempontokat nem tartalmazza. Ez pedig olyan lényeges hiányossága az elsőfokú ítéletnek, amelyet a másodfokú bíróság orvosolni nem tudja.

[17] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítotttnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Az elsőfokú bíróság ítélete a megbízási díj jogalapja tekintetében tartalmazza a jogi indokolással kapcsolatos, idézett törvényi követelményeket, valamint ebben a körben a bizonyítás eredményének a mérlegelését [Pp. 279. § (1) bekezdés], a megbízási díj összecszerűségnek a megállapítása körében azonban az ítélet nem tartalmaz sem jogi indokolást, sem a bizonyítás eredményének a mérlegelését. Az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékének a meghatározása során nem vizsgálta a Hszt. 71. § (5) bekezdésében és a BMr2. 35. §-ban rögzített, az összecszerűség mérlegelésére vonatkozó szempontokat. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 346. § (5) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének. Az elsőfokú bíróság ítélete a

megbízási díj összecszerűsége tekintetében alkalmatlan a felülbírálatra, az indokolási kötelezettség elmulasztása a per érdemi eldöntésére a másodfokú eljárásban nem orvosolható módon kihatással van.

[18] A Fővárosi Ítéltábla emiatt – a Kp. 110. § (2) bekezdése alapján – az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította; egyebekben, azaz a jogalapot érintően a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[19] Az új határozat meghozatala során az elsőfokú bíróságnak az indokolási kötelezettségre vonatkozó jogszabályi előírásoknak eleget téve, valamennyi releváns szempontra figyelemmel kell a megbízási díj összegéről indokolt, a mérlegelés szempontjait tartalmazó döntést hoznia. A megbízási díj összegének meghatározása során köteles vizsgálni és rögzíteni a mérlegelés szempontjait a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdésében, a BMr2. 35. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezések, valamint a követendő kúriai gyakorlat (Kf.III.39.019/2021/5.) szerinti szempontok figyelembevételével. Valamennyi, a felperes által elvégzett feladat egyedi vizsgálata és értékelése, valamint összességében mérlegelése alapján hozható döntés megalapozottan arról, hogy a felperes az általa ellátott többletfeladatok alapján milyen mértékű megbízási díjra jogosult.

[20] Az alperes fellebbezése a megbízási díj jogalapja tekintetében nem vezetett eredményre, tehát pervesztes lett, míg annak összecszerűsége körében az elsőfokú ítélet indokolási hiányossága tekintetében pernyertesnek minősül. Az alperes a költségjegyzék nyomtatványon a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozva 26.813 forintot számított fel, míg a felperes a fellebbezési ellenkérelem elkészítésével összefüggően jogtanácsosi munkadíjként 25.000 forint perköltséget igényelt. A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárásban a jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség viseléséről a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése – azaz a részleges pernyertesség – szabályai szerint rendelkezett az alábbiak szerint. A megbízási díj jogalapját érintően a pervesztes alperest kötelezte az e részben pernyertes felperes 50%-os pernyertességére tekintettel meghatározott részperköltsége megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint az IM rendelet 4. §-a és 3. § (2), (5) bekezdései alapján, a (6) bekezdés második fordulata is figyelemmel, a felszámított összeget elfogadva, annak 50 %-ban ítélte meg. A felperesi képviselő munkája olyan mértékű tevékenységet tükrözött, az ellenkérelem a fellebbezési érvekre egyediesített szakmai álláspontot ismertet, elkészítésének munka- és időigénye a 12.500 forint másodfokú részperköltséggel arányban állónak tekinthető.

[21] A megbízási díj összecszerűsége körében a másodfokú bíróság a felek másodfokú eljárásban felszámított további részperköltségeinek összegét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdései, valamint a Kp. 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdésében foglalt illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti mértékkel és az 50%-os pervesztességre tekintettel számított 42.900 forint fellebbezési részilletéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (1), (6) bekezdéseire figyelemmel az állam viseli.

[23] Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint fellebbezésnek nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 27.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró